

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 08.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4764** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. От Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на [фирма], с адрес на управление [населено място], подадена чрез В. С. – изпълнителен директор, против заповед № РД-18-65 от 18.11.2010 г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК), за одобряване на кадастрална карта и кадастрални регистри /ККР/ в частта относно имот с идентификатор № 68134.701.436, находящ се на [улица], район „С.“, Столична община, област С.. Настоящото производство е образувано съгласно определение от 20.05.2011 г. по адм. д. 2206/2011 г. по описа на АССГ, II отд., 36 състав, с което е разделено производството по делото.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед по отношение на имот с идентификационен номер 68134.701.436 поради допуснати нарушения на материалния закон. Твърди се, че не са изпълнени изискванията на чл. 41, ал.1, т.1 от ЗКИР. В открито съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощника на жалбоподателите адв. Д., която моли да бъде отменена заповедта в обжалваната ѝ част по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът - изпълнителният директор на АГКК, се представлява от адв. К., която изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Заинтересованата страна Г. А. К., представляван от адвокат Т., моли да бъде

отхвърлена жалбата като неоснователна по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разноски.

Като прецени приетите по делото доказателства, обсъди доводите на страните и извърши проверка по реда на чл.168, ал.1 от АПК, съдът приема за установено следното:

Оспорваната заповед е обнародвана в ДВ бр.2/07.01.2011 г. Видно от регистрационният номер на жалбата - № 99-2507/04.02.2011 г. същата е подадена в срока по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР ,от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството по издаване на оспорения акт е започнало по искане на жалбоподателя от 29.02.2008г., на основание чл.35а ЗКИР (л.72 от делото). Със заповед № РД-16-38/29.10.2008г. на изпълнителния директор на АГКК, на основание чл.35, ал.1 от ЗКИР е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на поземлен имот, находящ се на [улица], район „С.“, Столична община. В т.3 от заповедта е посочено, че в срок до 30 дни от обнародването ѝ /ДВ, бр.100/21.11.2008г./, собствениците са длъжни да означат на свои разноски границите на поземлените имоти, находящи се на територията на района, в съответствие с актовете за собственост. Следователно, всички собственици на имоти, попадащи в обхвата на картата, в т. ч. и жалбоподателят, са уведомени за откриването на производството.

Със заповед № РД-18-65/18.11.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК е одобрена КК и КР за няколко имота, един от които и процесният имот с идентификатор № 68134.701.436. КК и КР са приети с протокол № КД-10-7-49/08.10.2010 г. Оспорената заповед е издадена от компетентен за целта орган и в кръга на неговите правомощия.

Съгласно одобрените с оспорената заповед КК и КР, имотът с идентификатор 68134.701.436 е нанесен с площ от 391 кв.м. /скица на л.49/, като собственици са записани: [фирма] и Г. А. К.. Не се установява и не се твърди по делото, жалбоподателят да е направил възражения, в съответствие с чл. 46, ал.2 от ЗКИР пред СГКК относно отразените в приетата КК и КР данни за процесния имот. Това се установява и от представения по делото Протокол № КД-10-7-35/06.07.2010 г.

Жалбоподателят се легитимира като собственик на имот „складова база на [улица] (преименувана на бул. „Проф. Ц. Л. № 18)“, част от който е и процесния имот, на основание на апорт, вписан в Служба по вписванията при СРС в т. II, №108, вх. рег. № 1765/10.02.2000 г. (л. 59-60). Праводателят на жалбоподателя [фирма] е придобил имота въз основа на Договор за продажба чрез конкурс на ДФ „Книгоразпространение“, [населено място] от 22.02.1994 г. (л. 62-66).

Заинтересованата страна Г. А. К. се легитимира като собственик на процесния имот с решение от 22.12.1969 г. на Софийски народен съд, V район, X участък, вписано на 11.02.1970 г., вх. № 3096, т. I, акт № 298 и решение от 16.06.1993 г. на СГС, III б отд. по а.х.д. № 162/93 г.

По делото е приета съдебно-техническа експертиза, заключението на която не е оспорено от страните и се кредитира от съда като компетентно и обективно дадено. От заключението на в. л. Т. и поясненията, дадени в открито съдебно заседание на 08.12.2011 г., както и от представената скица от 10.02.1993г., издадена от район „С.“ (л. 229) се установява, че имот с идентификатор 68134.701.436 е идентичен с имот 14, кв.2, м. „Подстанция Изток“ (ул. Момина чешма). Имотът е нанесен в регулационните планове от 1984 г. и 1993 г. и попада в терена, отреден за ДФ „Книгоразпространение“.

Процесният имот не е ограден, не е означен с регламентирани трайни знаци, не е застроен, няма на място материализирани граници. Границите на имота по процесната заповед са напълно идентични с тези по предходните регулационни планове. За имота не е приложена регулация. При извършените проверки, вещото лице е установило, че имотът е нанесен в кадастрален лист № 481/1975 г. Вещото лице е констатирало, че със Заповед № РД-09-47/08.02.1994 г. на кметски наместник на ТОО „С.“ (представена по делото), е попълнена кадастралната основа на имот пл. № 436 по плана на м. Източна тангента, който попада в терена на ДО „Книгоразпространение“.

Кадастърът, съгласно чл. 1 от ЗКИР, е съвкупността от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти, набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред, а съгласно чл. 43, ал. 1, т. 5 вр. чл. 41, ал. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР, КК и КР за урегулираните поземлени имоти се създават чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове и друга документация, одобрени по реда на отменените ЗЕКРБ, ЗТСУ и др., или са набрани чрез геодезически, фотометрични и други измервания и изчисления, като данните за собствениците и носителите на други вещни права се набират от източниците по ал. 2 на същия член. Съдържанието, условията и редът за създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се определят с Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /ДВ, бр. 41/13.05.2005 г. / (Наредба № 3). Заповедите, включително процесната, издадени на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР нямат конститутивно, а само констативно действие. В тях се отразява действителността – такава, каквато е към момента на изготвянето на съответната карта. В чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3 (в приложимата редакция към датата на издаване на процесната заповед преди изменението с ДВ бр.82/2011 г.) е регламентирана приоритетността на данните за установяване на границите на поземлените имоти при изготвяне на кадастъра. Съгласно разпоредбата чл. 14. ал. 1 "Границите на поземлените имоти се установяват приоритетно от: т. 1. означеното по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки; т.2. съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1, т.3 кадастралните планове, одобрени по реда на отменения ЗЕКРБ или отменения ЗТСУ, на § 40 от преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ, а съгласно т.4 на същата разпоредба при изготвянето на КК и КР се ползват и регулационните планове, одобрени по реда на отменения ЗТСУ.

В случая е установено, че границите на процесния имот не са били специално означени по реда на чл.43,ал.1,т.5 от ЗКИР вр.с чл.14, ал.1,т.1 от Наредбата. От заключението на вещото лице се установява, че на място по отношение на процесния имот няма материализирани граници. Имотът е нанесен със Заповед № РД-09-47/08.02.1994 г. на кметски наместник на ТОО „С.“ в терена на ДО „Книгоразпространение“ по плана на м. „Източна тангента“, одобрен със Заповед № РД-50-207/17.05.1984 г. С оглед наведените възражения на пълномощника на жалбоподателя за нищожност и незаконосъобразност на тази заповед, следва да бъде отбелязано, че инцидентен съдебен контрол за валидността на Заповед № РД-50-207/17.05.1984 г. е недопустим в съдебното производство за проверка законосъобразността на оспорения друг административен акт /допустим е само в гражданския процес - чл. 17, ал. 2 ГПК/.

С оглед на това е приложен следващият критерий по чл.14 , ал.1, т. 3 от Наредбата във връзка с чл. 43, ал.1, т.5 от ЗКИР , поради което законосъобразно имотът е нанесен по кадастрален план, одобрен по реда на отменения ЗТСУ. Отразяването на имота по този начин обуславя извод за съответствие на КК с материалния закон и нормативните критерии за установяване на кадастралните граници, установени в цитираната по-горе разпоредба на чл.14 , ал.1, т.3 от Наредба N 3/2005 г. във вр. с чл. 43, ал.1, т.5 от ЗКИР. Видно от представената скица и извлечение от КР за процесния имот, данните за собствениците на имота са отразени в съответствие с представените по делото документи за собственост на жалбоподателя и заинтересованата страна.

В производството по обжалване на КК, съдът не изследва площта и границите на имотите в съответствие с наличните документи за собственост, а проверява, дали административният орган е спазил изискванията за нанасяне на границите на имотите по КК съгласно ЗКИР и Наредба N 3/2005г. Безспорно между страните съществува спор за материално право, който обаче не може да бъде решен в настоящето производство. Спорът за материално право има значение само в хипотезата на попълване или отстраняване на грешка в кадастъра, но не и при одобряване на първичен кадастър по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, както е в случая, но дори и да имаше значение, решаването му е от компетенцията на общия съд, а не от административния. Наличието на такъв не е основание за отмяна на заповедта по чл. 49, ал. 1 ЗКИР, а за изменение на одобрените КК и КР по реда на чл. 53 и чл. 54 от закона, след решаването му по съдебен ред. Административният орган и съдът не са компетентни да разглеждат спор за материално право в административното производство. По изложените съображения, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, оспорвания следва да бъде осъден да заплати на АГКК съдебно-деловодни разноски. По делото не са представени доказателства за платено адвокатско възнаграждение, поради което искането се явява неоснователно.

Основателно се явява искането за присъждане на разноски, направено от заинтересованата страна Г. А. К., поради което е налице хипотезата на чл. 143, ал. 3 от АПК. Жалбоподателят ще следва да бъде осъден да заплати на Г. А. К., сторените от него разноски в размер на 150 лева платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, II отделение, 3б състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против заповед № РД-18-65 от 18.11.2010 г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, в частта на заповедта относно имот с идентификатор № 68134.701.436.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Г. А. К., с ЕГН [ЕГН], сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

